

Aszód és Vidéke

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETIAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 8 korona Negyed évre . . . 2 korona
Fél évre . . . 4 . . . Egyes szám ára 20 fillér.
Bérmintetlen leveleket nem fogadunk el.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELŐS SZERE SZTÓ:
NYIRY LAOS.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓHIVATAL ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egyezség szerint jutányos áru közlötnek. NYILTÉR sora
60 fillér. Előfizetőinknek nagy árkedvezmény.

Szövetkezés.

Korunk egyik legjobban felkarolt és legáltalánosabban hirdetett jelszava és vezéreszméje a szövetkezés. Már a XIII. század hatvanas éveiben tanították a szövetkezés nemzetgazdasági-
lag üdvös voltát, Németországban, a modern nemzetgazdaságtan két legnagyobb bajnoka Sultze és Delitsch. Az ő lángelméjük fedezte fel, hogy korunk társadalmi és gazdasági bajainak legnagyobb része a szövetkezéssel eléggé jól orvosolható: hogy a kis ember legnagyobb baját és szerencsétlenségét azt a körülményt, hogy egyedül áll, könnyű szerrel a szövetkezéssel gyűrheti le. És a két apostol sok lelkes tanítványa szétvitte a nagyvilágba a tanítást; mindenfelé, nálunk is mestereik szellemében különböző szövetkezeteket alkottak, melyek legnagyobb része, különösen Angliában és Németországban, de nálunk is, fé-

nyesen beváltak s így gyakorlatilag is bebizonyították áldásos voltukat. S mégis, ha a szövetkezéstről a közvélemény egy részét végighallgatjuk, gyakran a panasz hangja nyomja el a dícséretet köszönő szavát.

Ezek után csodálva fogadhatnók a panasz szavát s megütköznénk azon, mikép lehetséges, hogy egy oly áldásos intézmény ellen a társadalom egy tekintélyes része emelje szavát, éppen azok, kikre egészségesen működő szövetkezés hatalmas segítség lenne.

Pedig, ha arra gondolunk: mi tulajdonképpen a szövetkezet? Hogy kell a szövetkezetnek működni? Akkor megértjük és méltányolni tudjuk a panaszok szavát.

A szövetkezet, amint azt Diltsch tanította, egy oly gazdasági alakulat, melynek célja tagjainak anyagi jólétét helyes politikával növelni; tagjai azonban egyenlően részesek benne. Ezek a szerint a szövetkezet és rész-

vénytársaság fogalmát, csak az a körülmény választja el, hogy a részvénytársaság „részvény“-e nincs személyhez kötve, nincs numerus clausus felállítva a részvények birtoklására, míg a szövetkezet csak tagjai részére létezik, a részjegyek pedig egyenlő értékűek. Azonban, ha a szövetkezetek fellett szemlét tartunk, ha szervezetüket megvizsgáljuk, urbi et orbi, hazánkban is, a külföldön is a szövetkezetek jó része, sajnos, csak névleg szövetkezet, valójában részvénytársaság, mert egyes tagjaik a kibocsátott részjegyek nagyobb részét, sőt olykor a többségét is birják. S ez a dolog rendkívül lényeges, a szövetkezeti vállalat működése szempontjából. Mert míg az igazi szövetkezet, minden munkája oda irányul, hogy minden tagja javára működjen és valamennyi egyenlően, kik önmagukban véve gazdaságilag gyöngék, segítsen; addig az álszövetkezet, a részvénytársaság mód-

TÁRCZA.

A méh.

Irta: Bródy Sándor.

Kőből készült nagy méhes díszítette a háromemeletes palota homlokzatát. Olyan nagy volt, mint egy kisebb fajta kővér ember, a nagy potrohával, kis fejével, rövid lábával.

Mikor fölrakták a házra, melynek egyetlen díszje volt, az utca átellenes oldaláról egész nap nézte egy fölöttébb takaros öreg ur. Kicsiny fejű, nagy potrohu, a lábai aprók; mintha a nagy méh odafent a stílizált hasonmása lett volna. Ugy is örült, örvendezett neki, valahányszor csak ismerős ment el mellette, megfogta és mutogatta:

— Nézze a méht, az ám az állat, ezer forintba került . . .

— Pajtás, nézzed a méhünk ez nagy, kőből való és drága. De a kicsi . . . az istenadtuk! Olyan légy.

Mikor minden be volt vakolva az új palotán és a méh két oldalán ott ragyogott a fölírás is: Takarékpénztár, a mikor a városban nem beszéltek többé az új palotáról, hanem egy most nyílt szer fölött kényelmes lávánház lett a férfiak beszéd tárgya: a kővér kis ember még mindig nem tért napirendre a méh fölött és akárki jött is föl az igazgatósági szobába nem mutatta többé viz alá sülyeszthető nagy Wertheim-jét, hanem a méhről tudakozódott, arról beszélt:

— No látta-e? Mit mond hozzá, mi?

Szerelmes volt ebbe a kezdetleges, vidéki kőfaragó munkába, mely legkedvesebb állatát rögzítette meg azon a palotán, mely szinleg a takarékpénztár volt, de tényleg az övé, a legtöbb részvény tulajdonosáé, a főpénztáraké, az igazgatóé, a méhé. Mert egy hónap sem telt el és már is mindenki úgy nevezte a városban, sőt egyszer egy rakoncátlan gyerek utána is kiabálta: „méh . . . méh!“ Csodálkozva nézett a kölyök után hirtelen elmosolyodott, vidám lett egészen. Motyogott magában, valószínűleg azt: „Ni ez a gyerek . . . igaza van!“

Csakugyan olyan volt, mint ama munkás állatkák, melyek milliószorta több vagyont gyűjtenek, mint amennyire nekik, vagy övéiknek szükségük van. Mohón, buzgon, olyan dühhel, hogy szinte megölik azt, aki munkájukban meg akarja akadályozni őket.

A méh is egyszer . . . A fullánk mérges volt, az ember bele halt. De ez csak egyszer esett meg, régen akkor még fiatal volt. Most már ebben különbözött sárga kis bogaraitól, azt tartotta, mondotta, cselekedte:

— Pénzel bánó embernek haragudnia, bosszankodnia, bosszura gondolnia nem szabad. Vidámnak kell lenni, mindig mint a méhnek . . .

Ő maga ilyen is volt mindig. Az volt mint főpénztáros, aki kieszközölte magánál, az igazgatónál a kölcsönt. Az volt, a mikor a parasztok hozták a sok ajándékot, hogy nagy kamatra, teljes biztosíték mellett váltóra pénzt adjon nekik. És mért ne lett

volna vidám, a mikor szép asszonyok jöttek föl az igazgatósági szobába, hogy a férjeik helyett kegyes elnézését kérjenek tőle? A mikor fölűhöz ragadt szegények, zsellérek, kofák hozták neki a lakására a sok pulykát, kacsat, hogy várjon . . . csak egy kicsit várjon még. Várt is, különösen ha biztos volt a pénz és összegyűjtötte a majorságot, soha el nem adott egyet is nevelte, gyarapította, egyikében ama kerteknek, melyeket az ajándékozótól licitáltatott el.

Gyűjtött, nem csak pénzt, nem volt kincs sóvár ember, csak gyűjteni szeretett, mint a méh. És észébe sem jutott, hogy mást megakadályozzon, ha kinek ilyen tiszteletreméltó passziója akadt. Ellenkezőleg, mindig utalt a palota homlokzatának díszére. Legyenek olyanok, legyen mindenki olyan! Ezt mondta, a mikor beírta a betéteket. Erről beszélt, ha kölcsönt adott, ha vissza utasított egy váltót, ezzel vigasztalta azokat, kik a tizenegy százalékra növekedett kamatláb ellen békétlenkedtek:

— Hja, gyűjtenünk kell, gyűjtsön maga is, takarítson és tegye be hozzánk, legyen olyan mint a . . .

Egy bizonyos idő múltán már annyira rá járt a szája, kedves szavára, hogy a mikor már izét mondott, ő akkor is csak a méht emlegette. Tanulmányozta is kedves állatját és életmódjából mindenre volt hasonlata. A mikor az új palota végzett egy egész házsört künn a hostyán leginkább a mester emberek városrészből és sirva, szitkozódva, fenyegedőzve járultak elébe bognárok, csizmadiák, kötélverők; elhall-

jára, működésével a beléje fektetett tőkét igyekszik, az egyesekre való tekintet nélkül, minél előnyösebben gyümölcsösztetni és így az álszövetkezet egyes tagjai csak tőkéjük arányában, élvezik a vállalat hasznát. Természetes ily körülmények mellett, a kis részvényesnek bíró tag óriási kárt szenved, mert az álszövetkezet azon van, hogy az üzleti hasznot bárminő módon növelje. Ilyen volna az is, ha például egy fogyasztási szövetkezet s a j á t a g j a i n a k, az egyes fogyasztási cikkeknek nagyon drága áron adja. Igaz, ezáltal növekedik az álszövetkezet által fizetett osztalék, azonban az természetes, hogy az egy részjeggyel bíró szegény tagra, édes kevés jut abból a nyereségből, melyet a drága árakkal az ő bőréről huztak le. Hogy az ily módon „működő szövetkezet” csak kárára válik tagjai legnagyobb részére, az ezek után nem szorul bizonyításra; és ha valaha szövetkezet ellen panasz szót hallunk, panaszra csakis egy ilyen „álszövetkezet” ad okot.

Az ily szövetkezetekről veszik azután azokat a slagvortokat, melyek néha-napiján nálunk is itt-ott hangoztatva vannak, sőt újságcikkelyek által is terjesztetnek, megtevesztésére a szegénysorsú népek, amelynek pedig szüksége van a fogyasztási szövetkezetre.

Igy ronthatja meg valósággal a sajtó hiányos információkon alapuló

közlemények által a közvetlen érdekelt helyi publikumot.

Hogy pedig ezek a slagvortok mily igaztalanok, mily tévesek, mutatják a járásunk területén működő fogyasztási szövetkezetek óriási eredményei s mutatja különösen az a körülmény, hogy oly helyeken, hol a fogyasztási szövetkezet már működik, a konkurencia folytán az üzleti árak alacsonyabbak.

És lehet-e tisztább kezű konkurenst mint a szövetkezet és egészségesebb konkurenciát elképzelni, mint minő a szövetkezeti üzleté?

Igazán csodálatos, hogy kereskedő népünk ezen konkurenciát nehezményezi!

Hiszen a nép gazdagodása az ő érdekük is és a gazdag népek már nincs szüksége a szövetkezetekre, az már vásárolhat ott, ahol akar; drágább árakat is fizethet, erszénye elbirja s a tisztességes kereskedő, aki nem silány portékán akar drága pénzért tudni, hanem megelégszik szolid nyereséggel és jó árut tart, — ne féljen soha a szövetkezet konkurenciájától, az nem fog neki ártani, sőt hasznára lesz üzletének, mert meg tisztítja a helyi piacot a hiána néptől, azon kereskedőktől — fájdalom: nem egy van nálunk is, akik rossz árut, rossz mértéket adnak drága áron.



H I R E K.

A király nevenapja. Kedden délelőtt ünnepi szent mise lesz a róm. kath. templomban. Ő felsége a király nevenapja alkalmából. A misén a hivatalok tisztikarai testületileg fognak megjelenni.

Közgyűlések. Gödöllő képviselő testülete csütörtökön délután rendkívüli közgyűlést tartott, melyen a község fogyasztási adó bérlete tárgyalott. Erdemleges határozat hozatal előtt azonban kiküldte a közgyűlésfőjegyzőnek az ügynek a pénzügyigazgatóságnál való tanulmányozására — I s a s z e g község szintén csütörtökön délután tartott rendkívüli közgyűlést, melyen a jegyzői fizetés állapított meg.

Menetrend változás. Október elsejével új menetrend lépett életbe a m. á. v. vonalain. Az új menetrend szerint a Budapestről reggel 6.15 d. u. 2.45 4.45 10.40 valamint a Gödöllőről d. e. 6.02 d. u. 2.45 és 9.38 induló vonatok beszüntetettek. Egyebekben maradt a menetrend mint eddig.

Vármegyei közgyűlés. Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye e hó 10-én és következő napjain tartja évnegyedes rendes közgyűlését Budapesten, a Megyeház nagytermében.

Pályázat. A gödöllő—szadai körorvosi állásra a pályázat kiiratott. F. hó 14-én déli 12 óráig adandók be a főszolgabírói hivatalban a pályázatok. A választás október 15-én lesz.

Vásár. A gödöllői őszi országos vásár ma és holnap tartatik meg. Ma lesz az állatvásár, holnap a kirakodó.

Várjuk a királyt. Gödöllő húnépe áhitattal várja ősz királyát, kinek érkezése az eddigiek szerint e hó

gattatta őket egy erőszakos, de néha különös poétikus hasonlattal, a köpük világából.

El hallgatott mindenkit, mindenki hallgatta.

— Szépen beszél — mondták — igaz van. Ő nagy lesz igazán.

Sokan, de csak mélyen magukban mégis csodálkoztak: mért teszi, kinek miért. Nem volt senkije, sehol egy rokona, hogy ilyen lett volna valaha, még azt se hallotta senki. Nem szerette a szegényeket, nem sajnálta az árvákat, hazafiasága csak annyiban állott, hogy szidta az olcsó külföldi tőkét, melyet szélhámosok könnyelműen pazarolnak. Nem törődött az irodalommal, a művészet az ő számára: kulminált egy közből készült nagy méhben. Képzetlenség volt fölteni, hogy ezeknek takarít, ezek számára gyűjt, hogy majd ha meghal milliói azé legyen, akitől elvonta, vissza hárujljon a közre, nem azért nem tette, bizonyonyal. Sőt gunyolta is a híres örök hagyókat, azt mondta róluk, hogy hiu boldondok, a kik mikor testamencumot csinálnak, azt hiszik örökké élnek, vagy azt, hogy haláluk után feltámadnak újra.

— Ejh, olyannak kell lenni, mint a... Már ki sem mondta a szót, értette mindenki és bölintott a fejével.

— Örülök, hogy egy véleményen vannak velem! — mondá és élt tovább a véleményének. Gyűjtött tovább, részvényeket, házakat, földeket, régi ékszerket, kaczer fulönfüggöket, tajtékat pipákat.

Olyan volt a háza, mint egy muzeum. Mint egy poros vidéki muzeum, a hol nagy ritkán takarítanak. Nála nem takarítottak, vagy husz esztendeje. Nem engedte, ő tudta hol van minden és a nyakravalójába való tüt is föltette azonnal az óriási lom-ból.

Inasa egészen beletörődött már ebbe a rendbe, kis gyerek kora óta itt élt és valamelyest már ő is ösmerte a khaoszt. Sőt az értetlenebb tárgyakhoz már hozzá is szabad volt nyulnia, de ágyát mindig az öreg ur vetette meg magának. A mikor hetven éves lett, még akkor is, a mikor már a palota homlokzatán a nagy kőméhnek is kezdett befelé mohosodni az egész törse...

Csak egyszer a nagy tavaszi közgyűlés után. Egész nap nem beszélt, számoltatott, számolt. Nagyon megénült s a tiszteletére adott vacsorán ugyan jól lakott. Szokása ellenére borral is élt s az a lábába ment, úgy érezte. Alig tudott haza vergődni, otthon alig tudta kinyögni:

— Benedek, az ágyam!

Az inas félve nyult az ágyhoz. Megvetette mégis és bele fektette urát, aki egyre nyögött, sóhajtott, csak éjfélfele hallgatott el. Az inas ott virasztott mellette.

Sajnálta egy kissé ezt a vén méhet: ezt az ősz „kuttyát”, a hogy néha dühében elnevezte. Olyan gazdag és ilyen tehetetlen. Nincs egy asszony rokona, aki megkenné vagy egyszer. aki küldene neki egy tál levest. Aztán megtalál itten halni és szolgálat nélkül marad. Ugyan el lehet innét valamit emelni, de lopott jószágon nincs áldás, annak az ára elmegy. Aztán már itt is lehessen...

Végre is nem rossz ember. Itt van nála 8 esztendő kora óta. Nem volt iránta szives soha, de nem hagyta éhezni, fájni. A szolga olyasfélért érzett, mint a hála... és a mikor így fölmelegedett, észébe jutott egy özvegy mesterné, akinél gyermek korában lakott. Az mondta neki egyszer: „Tudod-e, ki az apád?”

Ha csakugyan ez az ember volna az apja!? Ez az iszonyu gazdag, ez a sirja felé görnyedő ember.

Meg akarta kérdezni, elhatározta, hogy megkérdezi. Várta, leste, hogy fölkeljen, fel akarta költöni.

Nem volt rá szükség, föl rezzent az magától. Föl ébredt haldoklani. Egy darabig hörgött, azután megint csendes lett, majd ismét össze-vissza beszélt mindent, a nagy kőméhéről, fent a palotán. Hogy olyan légy te is.

A szolga megrázta: „Uram... uram!” Fog vaczogva kérdezte: hozzon-e papot, orvost? Nem mert elmozdulni az ágy melől várta, hogy egy világos pillanata legyen a haldoklónak, hogy meg kérdezhesse tőle. Hiába várta. Az nem ocsudott föl többé. Bár egy-egy percze egészen csendes volt, rá is nézett, hosszán, különösen, talán mondani is akart valamit. De nem tudott többé, csak egy szót, hiába kérdezték, készítették. Az utolsó negyed órákat élte, a legutolsó.

Befordult a fal felé és mormolt valamit.

Tessék... Nem értem! könyörgött a szolga. Ismételte hangosabban: Egy váltó... Az asztalomon... Ovatolni... Holnap! mondá és meghalt.

*

Nem volt rossz ember, csak nagyon különös még végrendeletét sem hagyott hátra. Sokan voltak a temetésen és mindannyian kérdezték, maguktól egymástól: „Minek, kinek gyűjtött?” Kinek, kinek, kinek! hangzott a kérdés a temetési kórusba. „Kinek”, kérdezte magában a szolga, vivőn elől a gyászflóros keresztet.

7-ére van jelezve. Már több, mint három éve, hogy üresek a király lakosztályai a gödöllői kastélyban. Van is most ben nők tisztogatás. A gödöllői vadász területen is megszűntek a vadászatok. Nem szabad zavarni a vadállományt, mert a gazda maga is vadászni akar. Az első nagyobb szabású udvari vadászat október 8-án lesz.

Jegyzői fizetések. Járásunk területén befejeztettek a jegyzői fizetések megállapítása iránt folytatott hivatalos tárgyalások. Az eredmény szerint csupán Rákoskeresztur, Csömör, Gödöllő, Tura, Dány, Czinkota, Kerepes községek főjegyzői bírnak oly összegű fizetéssel, mely törvény szerinti kiegészítésre nem szorul, a többi 22 község jegyzői fizetése ki fog egészíteni minimális 2000 koronára.

Vendéglő megnyitás. A gödöllői nagyvendéglő az öreg „Erzsébet szálló” gazdát cserélt. Varga Sándor szállodás lépett az elhunyt bérlő Károli Nándor örökébe, ki az üzletet f. hó 1-én már át is vette. Az új bérlő szimpatikus fiatal ember, veje Pril József cs. kir. udvari sütő mesternek. Szakember s így elég garanciát nyújt a vendéglő és szálloda üzlet szolid vezetésére. Ajánljuk olvasóink figyelmébe.

A király a tüdőbetegekért. A király legkegyelmesebben elrendelte, hogy a József Főherczeg Szanatorium Egyesületnek, mely már a tavaszszal hozzákedt az első népszanatorium építéséhez, a budapesti kir. bérház egyik földszinti bolthelyisége ingyenesen engedjék át az egylet humánus céljaira. Ugyanis az egyesület sorsjátékot rendez és a sorsjáték igen értékes nyereményeit a kir. bérházban teszi közzemlre. A József főherczeg Szanatorium Egyesület sorsjátékára iránt megynkben és városunkban nagy érdeklődés nyilvánul.

NYILTTÉR.*

Válasz Dr. Rosenfeld Sándor urnak.

Másfélheti gondolkodás után megszületett válaszból megtanultam tudni, hogy milyen kevés tudomány kell ahhoz, hogy valaki a Gödöllői Hirlapnak szerkesztője lehessen, mert hogy rém van-e bizva a közügyekkel való foglalkozás: az nem tartozik az ön elbírálására.

Ha ön a polgárok megélhetési viszonybaiból felekezeti kérdést csinált, akkor én is felekezeti értelemben írtam a válaszokat.

Noha ügyvéd ur igen szokta adni a felekezet különbség nélkül, de cselekedetei ellenkezőt bizonyítanak.

Mig én, emlékezzen csak rá, keresem-e azt, hogy Szondi Lajos és az őt védelmezők milyen vallásnak? Nem jártam-e emberi módon? Ugyanezt tettem a szövetségi bolt létesítésénél. Nem fordultam egy felekezeti intézményhez, hanem egy „Hangyához”, amely igen szívesen részesít áldásaiban felekezetkülönbség nélkül mindenkit, aki nem rossz akaratból lép be. De kizárja ugyancsak felekezetkülönbség nélkül, a szövetséget elenségeit.

Es megtörtént-e csak egyszer is, hogy a fogyasztási szövetkezet igazgatójának bármely tagja csak kihívta volna is önt lapja cikkkel? Ugy-e soha! Lássá, most a tába lehet azzal, hogy ki a bűnös. Ami legérdekesebb, válaszában önmaga ismeri el, hogy én nem felekezetnél, hanem cselekedeteimnél szoktam megbíráljni az embereket és azok munkáit. És hogy a professzion Várnegyei könyvről írt közérdekű cikkéért meg levélbeli üdvözlötlet is küldtem önnek, tehát az én helyes álláspontomat maga az ellenség is elismeri. És el fogja ismerni még a „Polgári Takarékos” polgárság nélküli létesítését, mert elozsát jóhiszemű megjegyzéseimet is. És valóban mélyen tudnám sajnálni azon derék iparosokat és kereskedőket, akiknek oly soká kellett nevéikért küzdeni, ha azokat ön lejártná. Mert a nép nélküli takarékos olyan lenne, mintha valaki almafát ültet gyökér nélkül és reá kötözi az almákat; ha az lefogy róla, ujakat nem terem. Igen gyanusnak tűnik fel azonban előttem cikkének azon része, amikor félti az iparosokat, hogy a szövetségi bolt tönkre teszi őket, holott számtalanszor tett cikkeket lapjába a mézárós iparosok méltatlansága ellen és hogy szövetségi szék és nem bolt kellett volna? Vagy ön csak a czipészeket tudja sajnálni? Mért nem sajnálta idejében, most már késő! Akkor, amikor a veszélyeztetett kézmű ipar védelmére keltem, ön akkor is a vérbeli kereskedő pártjára állt s azt védte és nem az igazságot. Ezek után még ön a nyilvánosság előtt másokat gyanusítani merészel? Ugy-e mi soha nem keltünk ki az ellen, hogy újabb, meg újabb zsidó vallású kereskedők vándoroltak be községünkbe és üzleteket nyitottak. Mert legalább egy darabig, amíg az új üzleg tért hódított, jutányosabb volt minden. — De ön az egyéni érdekeket a közérdek fölé akarja helyezni. Ügylátszik nem ismeri a logikát. Azon megjegyzésére pedig, hogy én a hitelszövetkezetnél 5 üzletrészt jegyeztem, azt kell mondanom, hogy önnek nem első esete a valótlán állítás. Vagy nem emlékszik rá, hogy a Fogyasztási Szövetkezet megalakulása után azt írta róla, hogy az korlatlan szavatossággal alakult meg. Hát ki higgyen még önnek? Azt a tanácsot pedig, hogy az évtársulat lejárta előtt az ön szövetségetől kilépjek nem veszem figyelembe. Önálló ember vagyok, nem szorultam az ön tanácsára. Bár csak magának tudna jobb tanácsokat adni. Ami pedig végül a termelő szövetségre vonatkozik cikkében, hogy nyers anyag feldolgoztatást stb. vezetjük be a szövetségetnél, úgy látszik, hogy önnek még a jelen közgazdasági viszonyok között ön a művelt nyugati államokban így írta, hát halála után kitömnék és mutogatnák. No hát igazán többet vártam volna egy Dr. hirlaplótól. Hallottam a héten egy Orszentmiklosi földműves asszonytól, hogy ön a vasút állomáson lesi az érkező vidékieket és velük akkor részvényt vetetni a halva született polgári takarékpénztárába. Ugy-e megmondiam, hogy idevaló polgárok között nem fog ön elég boldogot. Ha csapdába került a nyaka, akkor tehát ne hánykolódjon annyit, mert annál szorosabban kötődik a hurok. A pert várva maradtam, tisztelettel!

Rózsa Istvan czipész mester.

646 sz. 190 Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírórság 1903 évi V. 1172 számú végzése következtében Sipos Gyula ügyvéd által képviselt Potóczki Jánosné javára Majthényi István és neje gödöllői lakosok ellen 240 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1739 kor. becsült következő ingóságok u. m.: butorok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a gödöllői kir. járásbírórság 1903 évi V. 1172/6 számú végzése folytán 240 kor. tőkekövetelés s jár. bíróság már megállapított, valamint a még felfemerülő költségek erejéig Gödöllőn, végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközlésére 1904 évi október hó 5-ik napjának délutáni 6 órája határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hozhatják meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbb ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverzendő ingóságokat mások is le és felfelfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Gödöllőn, 1904 évi szept. hó 18.

Élő János, kir. bir. végrehajtó.

7242tkv.904. Árverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. bíróság, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Munkásotthon Szövetkezet végrehajtonak Kurucz Sándor végrenajást szenvedett elleni 285 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtsi ügyében a gödöllői kir. bíróság területén levő Rákoskeresztur községben fekvő a rákoskereszturi 1741. sz. betétben Kurucz Sándor nevének álló A + 1. sorsz. 4535 1 f VIII. hrsz. ingatlan és az azon épült, de tkvileg még fel nem tünített házra az árverést 813 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904. évi október hó 15-ik napján délelőtt 10 órakor Rákoskeresztur községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladottna fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. szakaszában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1904. július 22. Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Lukácsy kir. albiro

7243.tk.904. Árverési hirdetmény kivonati.

A gödöllői kir. bíróság mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Munkásotthon Szövetkezet végrehajtonak Kaufmann Mór végrehajtsát szenvedt elleni 713 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtsi ügyében a gödöllői kir. bíróság területén levő Rákoskeresztur községben fekvő a rákoskereszturi 1539. sz. betétben Kaufmann Mór nevének álló A + 1. sorsz. 4527 1 V. II. hrsz. ház hely és az azon épült, de telekkönyvileg még fel nem tünített házra az árverést 1805 K. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904. évi október hó 20-án d. e. 10 órakor Rákoskeresztur községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladottna fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. t. cz. 42. szakaszában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. szakaszában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. szakasz értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllő, 1904. július 22. Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Lukácsy kir. albiro.

V 6598-903. Árverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírórságnak 1903. évi V. 6598 számú végzésével dr. Fuchs Adolf ügyvéd által képviselt Fuchs Lipót felperes részére Schuller Béla rákoskereszturi (Riget) lakos alperes ellen 150 korona követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtsát folytán alperestől lefoglalt 2248 koronára becsült ingóságokra a fentidézett gödöllői kir. járásbírórság fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felfelfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán Rákosligeten leendő megtartására határidőül 1904. évi október hó 7-ik napjának délelőtti fél 9 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívotnak mindazok, kik az elárverzendő ingóságok vételárából a végrehajtsi követelést megelőző kielégítési jogot nyertek volna, amennyiben ezekre foglalás korában esélyt tartott volna és ez a végrehajtsi jogot kívánják ki nem tünni, miszerint elsőbbség bejelöléseket az árverés megkezdéséig alulír kikiáltások vagy írásban becsú, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvény és határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján való kifüggesztését követő 6 napot számították.

Kelt Gödöllőn, 1904. szept. hó 15. napján

Élő János

kir. bir. végrehajtó.

7244 904 tkv.

Árverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság közírré teszi, hogy a „Munkás Otthon” szövetkezet végrehajthatónak Schuller Béia végrehajtást szenvedett elleni 780 kor. 74 fillér tokekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. bíróság területén levő Rákoskeresztúr községben fekvő a rákoskeresztúri 1478 sz. betétben Schuller Béia nevében álló A + 1 sorsz. 4535/1 y V. hrsz. ingatlan és az azon épült, de tavileg még fel nem tűntetett házra az árverést 3232 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904 évi október hó 17-ik napján d. e. 10 órakor Rákoskeresztúr községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 60 t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gödöllőn, 1904 évi július 22-én. kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság.

Lukácsy kir. albiró.

7241 tkv. 904.

Árverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. bíróság mint tkvi. hatóság közírré teszi, hogy a „Munkás Otthon” szövetkezet végrehajthatónak Grünhut Aron végrehajtást szenvedett elleni 80 kor. töke és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. bíróság területén levő Rákoskeresztúr községben fekvő a rákoskeresztúri 1208 sz. betétben Grünhut Aron nevében álló A + 1 sorsz. 4527/1 t IV hrsz. ingatlan és az azon épült, de tkvileg még fel nem tűntetett házra az árverést 2701 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904 évi október hó 10 napján d. e. 10 órakor Rákoskeresztúr községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gödöllő, 1904 július hó 22.

kir. bíróság mint tkvi. hatóság

Lukácsy kir. albiró.



Amerika

Elindulás Havreből minden szombaton
Menetjegyek a

Francia linie által

Jó és gyors utazás. Kitünő ellátás, beleértve bor és liqueur. Amerikai vasúti menetjegyek minden állomáson eredeti áron. Közlebbi értesítést ingyen és bérmentve nyújt a **Francia linie**, Wien, IV. Weyringer-gasse 8.

Igen sok pénz hever gazdátlanul!

Mindenütt!

Allandóan!

Mindenütt!

Könnyű és kellemes kereset úgy hölgyeknek, mint uraknak egyszerű, jövedelmező, házi és írásbeli munkák, kézimunkák stb. otthon vagy házon kívül. (Végezhető szabad időben is.) Bővebbet **Rast Rudolfnál Tetscher** az Elbe mellett. Kérdezősködések levelező lapon is e lapra hivatkozással.



PLISTILL EDE

temetkez si vállalata GÖDÖLLÖN Váci-utca 460. szám

Miudennemű koporsók kaphatók érc-, keményfa- vagy fényezett diófából kisebb-nagyobb méretben. **Szemfődek, virágok, sírkoszorúk, viaszgyertyák** szobabeluzások, ravatal-felállítás, a személyzet díszes egyenruhában, a gyász kocsi mellett fátylával, — yított halottaskocsi vagy díszesebb üvegkocsi, akár vidékre is minden elszerezéssel elfogadtatik.

==== Gyászjelentések 1 óra alatt elkészítetnek. ====



CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Budapest, Váci utca 460. sz.

Alulról a jobbra: nagyobb és kisebb gépek:

Locomobil és gőzszéplőgépek,

szalagkaszálók, jerrány-és lökésgépek, lőhereszélők, tisztító-rostálók, kondenzátorok, kaszáló- és szarvasgépek, szénagyújtók, boronák,

szervetőgépek, Planet jr. kapálók, szeccsvágók, tejjavító, kukorica-morzsoló, darálók, őrlőmalmok, egyetemes acél-ékek, 2- és 3-vasú ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Hölgyeknek

segélyt és tanácsot nyujtok. Szülés esetén nagy gyakorlattal bírok.

Csöille Anna

egyet. szülésznő
Gödöllőn, Petőfi-tér
(Mozsár-ház.)

Pénzt,

sok pénzt,

havonként 100 koronáig kereshet mindenki tisztességesen minden szakismeret nélkül.

Küldje be címét 975 jelű alá a következő címre: Anonzen-Abteilung des „Merkur“ Mannheim Meerfeldstr.

Ügynökök

100 koronát kereshetnek havonként, sőt még többet is, egy törvényesen védett mindenütt szeretett és szívesen vett ujdonság eladásával. (Nem sorsjegy vagy biztosítás.) Ajánlatok E. 770. Haasenstein és Vogler
A. G. Breslau címre küldendő